

И спомени злодѣйски
Изчезнуватъ прѣдъ васъ.

Вамъ мило е, така ли?
Заплашвате съсъ прѣстъ!
Петь вѣка сме чакали
Горѣхме ний за мъсть.

Туй турска е свѣтина,
Онуй-агова вѣщъ,
А нашето е тиня
И торъ и смрадъ вонещъ.

Насъ турчина крадеше,
Той бийше ни безъ жаль,
Лѣглата ни мърсеше
И хвърляше ни каль.

Желалъ бихъ азъ тогава
Да видж тозъ протестъ
И гиѣвъ да зачервява
Лица ви, както днесъ.

Не исувайте народа
И чувства му светѣ,
Той вижда се въ свобода,
Той иска да мъсти.

Той има право клетий
Слѣдъ толко злочестий